

20.75x27.6	1	עמוד 14	שבת י"ג	15/09/2023	87608883-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

◀ ענבל רץ-גילמור

עת לציונות של הכרת הטוב

משחר היוסדה עוררה הציונות

התנגדות. ממש כמו היום, ההתנגדות איחדה קצוות סותרים. חולמים ופרי-גמטיסטים, חרדים ומתבוללים, כאלה שהאמינו כי התשובה נמצאת בשדה האוניברסלי וכאלה שפחדו לדחוק את הקץ, כולם מצאו עצמם יחד במחנה המ-תנגדים לציונות.

נכון שפינסקר והרצל פלרטטו עם רעיון המדינה היהודית לאו דווקא בארץ ישראל, אך אין עוררין שרעיון השיבה לארץ האבות היה גלום ברעיון הציוני מהתנ"ך ועד לבלוב הלאומיות בעת החדשה. אז נבעה ההתנגדות לציונות מציאות קשה של 2000 שנות גלות וג-עגוע שבא לידי ביטוי בעיקר בכך שה-זכירו שלוש פעמים ביום את ירושלים, אבל בין זה לבין לאסוף את הפקלאות, להשאיר את הגולה מאחור ולעלות לארץ ישראל יש מרחק גדול.

הסיבות היו די ענייניות. ההלכה היהודית שהתעצבה בנוחיות מוגזמת בג-לות, אידיאולוגיות אוניברסליות חדשות וגם הפחד מהלא נודע השאירו את רוב עם ישראל בגלות. לעומת זאת, לאחר נס התקומה של מדינת ישראל, היום רוב העם היהודי לגונוני מחויק בדעה שזה הבית ואין בלתו, גם אם עוד לא כולם גרים בו בפועל. הבנה עמוקה זו מקיפה גם לומדי תורה רבים שרואים בחיילי צה"ל קדושים. גם חילונים שרואים ערך עצום ביהדות ומבינים שלימוד התורה חשוב כדי לשמר אותה, אך גם סבורים שלומדי התורה חייבים לשרת בצבא או במסגרת לאומית, ללמוד ליבה ולהשתלב בשוק העבודה. אך על הרוב הזה השתלטו הקצוות.

השבוע תפסו את הכותרות שניים שהיו יכולים להקים יחד את מחנה המתנגדים של אז, קווי הדמיון שביניהם מפחידים. שניהם מזהים בחלק מהיהודים נאצים או סייענים לנאצים. האחד מצהיר שמתוקף כך הוא מתנגד לדרישה לאיזון בין לימוד תורה והגנה על המולדת והשנייה סוברת שרק כוחה ועוצם ידה יצרו את הציונות. אפילו את חובשי הכיפה הסרוגה המשר-תים כתף אל כתף איתה היא לא סופרת ולא תעצור עד שתשמיד את הצבא והכ-לכלה. לא רק שהיא תפסה בעלות על

צילומים: אשלים ששוני, יונת זנדל, פלאש 90

הקצוות מתחברים. ברסלר וח"כ אייכלר

” השבוע תפסו את הכותרות שניים שהיו יכולים להקים יחד את מחנה מתנגדי הציונות של אז, קווי הדמיון ביניהם מפחידים. האחד מתנגד לציונות. השנייה סבורה שכוחה ועוצם ידה יצרו את הציונות

ומזיקה. אייכלר רוצה שנחשוב שהוא מייצג את כולה. בבואו לסלף את ההיס-טוריה כבר הספיק לשכוח (כמו כל פרי-בילג) כמה הוא חב לציונות. הוא גם שכח שכל חכמי המשנה והתלמוד עסקו בתו-רה לצד עבודה במשרה מלאה. במחשבה שנייה, במקרה של אייכלר, חבל שהוא גם עובד בכנסת ולא רק לומד תורה. ח"כ אייכלר ושקמה ברסלר הם קצ-וות החברה שמחוללים פה מופע מחריד של אנטי ציונות ואנטי דמוקרטיה, על פני השטח הם חלוקים על כל דבר, אבל במהות הם אותו דבר. תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וב-רכותיה. שנה טובה לכל בית ישראל. ●

הציונות, אלא גם על הדמוקרטיה תוך שהיא מפספסת את המהות של שניהם. כשקראתי את דבריו המחפירים של ח"כ אייכלר נגד הציונות חשתי לי שאחד הדברים שהכי מאפיינים את התקופה שלנו זה פגם עמוק בהכרת הטוב. הט-רגדיה כאן כפולה, העיוורון של אייכלר וכפיות הטובה חוטאים ללומדי התורה וגם לציונות ששומרת עליוועל לימוד התורה והחריגה בהקמת המדינה את לומדי התורה, החריגה שעד היום יושבת בלב המחלוקת בחברה הישראלית. כמי שרואה בלימוד התורה צורך קיומי ואת החברה החרדית כנכס וכעתודה של מדינת ישראל, כואב לי הנזק שנגרם לה בעקבות דבריו. החברה החרדית של היום מגוונת ועוברת תהליכים מבורכים והנ-טייה להסתכל עליה כמקשה אחת שגויה